

παρ' αὐτοῦ πανευλαβῶς τε καὶ γονυπετῶς ἀφιερωθέντες τῇ παναχράντῳ καὶ ἀειπαρθένῳ Μητρί τοῦ βασιλέως τῶν οὐρανῶν καὶ βασιλίσση τῶν ὅλων, νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες, δαπάη τοῦ ἐντιμοτάτου Χατζῆ κύρ Θεοδώρου, υἱοῦ Χατζῆ Κώστα Τουρναβιώτου. Ἐνετίησιν. ἀψό. 1770, παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βέρτολι. εἰς 4ον.

(255) — Ἑρμηνεῖαι εὐσεβεῖς τοῦ ψυχωφελεστάτου, καὶ θαυμαστοῦ βιβλίου ὀνομαζομένου *Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ*. Μὲ στόχασαις πνευματικαῖς, καὶ κατάνυξιν εἰς κάθε κεφάλαιον. Νεωστὶ τυπωθεῖσαι, μετ' ἐπιμελείς πλείστης διορθωθείσαι καὶ ἐκ τῆς πανουργίας τῶν ἑτεροδόξων διασωθεῖσαι. ἀψό. Ἐνετίησι. 1770. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1780 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ. Τὸ βιβλίον τοῦτο, συντεθὲν παρὰ τοῦ περιφήμου τῆς Γαλλίας Θεολόγου *Θωμᾶ ἁ Κέμπις* (*Thomas a Kempis*) μετεφράσθη εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης. Ἕλληνας οὐκ ὀρθόδοξος καὶ θεοσεβὴς τὸ μετέφρασεν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τοῦ γένους του, καὶ τὸ ἐτύπωσεν ἐν Βενετίᾳ τὸ 1746 ἔτος. Μετετυπώθη τὸ 1748 ἔτος ἐπίσης ἐν Βενετίᾳ, τὸ δὲ 1749 μετετυπώθη ἐν Ἄλλῃ τῆς Σαξωνίας κολοβωμένον ἀπὸ τοὺς Λουθηροκαθίνους Θεολόγους. Τοῦτου ἕνεκα ὁ ὀρθόδοξος Ἕλληνας ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ τὸ μετατυπώσῃ εἰς Βενετίαν, ὡς λέγει ὁ τυπογράφος ἐκδότης ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης ἐκδόσεως.

(256) — Τὸ ψυχωσωτήριον Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Σοφωτάτου Θεοδώρητου Ἐπισκόπου Κύρου. Καὶ μεταγλωττισθὲν παρὰ Ἀγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητός, ἐκ τῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον. Ἐνθα προστεθείκαμεν καὶ τὰς ἐννέα Ὠδὰς εἰς πεζὴν φράσιν, χάριν τῶν ἀναγιγνωσκόντων. Νεωστὶ μὲν τυπωθὲν, ἐπιμελῶς δὲ διορθωθὲν παρὰ Σπυρίδωνος Ἱεροδιακόνου τοῦ Παπαδοπούλου. ἀψό. Ἐνετίησιν, 1770. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 8ον. μέγα.